

Sygn. akt I C 1280/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Sędziowie:	----
Protokolant:	Małgorzata Więcek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lutego 2014 r. w L.

sprawy z powództwa

(...) w W.

przeciwko

W. K.

roszczenia z umów bankowych

powództwo oddała.

Sygn. akt: I C 1280/13

UZASADNIENIE

Wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 14.02.2014 r.

Pozwem z dnia 13.06.2013 r. powód (...) (...) z siedzibą w W. wystąpił przeciwko W. K. o zapłatę 18.326,11 złotych z odsetkami od dnia 13.06.2012 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie.

W dniu 19.06.2013 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Postanowieniem z dnia 07.08.2013 r., wobec wniesienia sprzeciwu Sąd uchylił nakaz zapłaty w całości i przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.08.2011 r. doszło do zawarcia pomiędzy powodem a (...) Bank Spółką Akcyjną, zwanym dalej Bankiem, umowy sprzedaży wierzytelności na podstawie której Bank przeniósł na rzecz powoda wierzytelności wymienione w

nr 1 do umowy za cenę i na warunkach określonych w niniejszej umowie, a Kupujący oświadcza, że Wierzytelności te nabywa za Cenę i na warunkach określonych w Umowie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości, podnosząc zarzut przedawnienia.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od Banku prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Z załączonych przez powoda umów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Na podstawie załączonych przez powoda dokumentów nie można stwierdzić, iż Bank zawarł z pozwanym jakąkolwiek umowę.

Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Bankowi w stosunku do pozwanego.

Równocześnie należy zauważyć, iż powód nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego z jakiego konkretnie tytułu dochodzona jest przez niego kwota objęta pozwem. Jednym dokumentem przedstawionym przez powoda jest wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego.

Stosownie do przepisu art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych księgi rachunkowe funduszu sekurytyzacyjnego, wyciągi z tych ksiąg podpisane przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu i opatrzone pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem sekurytyzacyjnym oraz wszelkie wystawione w ten sposób oświadczenia zawierające zobowiązania, zwolnienie z zobowiązań, zrzeczenie się praw lub pokwitowanie odbioru należności mają moc prawną dokumentów urzędowych oraz stanowią podstawę do dokonania wpisów w księgach wieczystych i rejestrach publicznych.

Powyższe oznacza jednak jedynie to, że Powód wystawił dokument (wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda – k. 45), z którego treści wynika istnienie wierzytelności, natomiast brak jest potwierdzenia, iż jest to wierzytelność wobec pozwanego, która jest przedmiotem niniejszego postępowania. W ocenie Sądu nie może stanowić takiego potwierdzenia dokument dołączony do umowy, w dużej części z wymazanymi danymi, wskazujący jedynie nazwisko pozwanego.

W ocenie Sądu powód nie udowodnił istnienia roszczenia Banku wobec pozwanego.

Wobec zaś nie udowodnienia, iż Bank miał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy, nie mogło nastąpić skuteczne zbycie tej wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy (*nemo plus iuris*

in alium transfere potest quam ipse habet). Z powodu bezskuteczności umowy przelewu zawartej między Bankiem a pozwanym, nie nastąpił skutek w postaci przeniesienia wierzytelności – art. 510 § 1 k.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.